

L. Kudas, Milion

Milion następnych i poprzednich pięciu -
By szósty anioł powiedział że nie wie -
Pytało o Boga mając na zdjęciu
boski wizerunek zrobiony mu w Niebie.
Gdy szósty anioł pogrążył się
Milion i pięciu zaczęło mu śpiewać -
że złe humory każdy może miewać;
A nie znając Boga odnaleźć Go w drzewie.
Lecz szósty anioł miał wszystkiego już do&#34
A myśli jego były jak kamienie
którymi rzucać chciał w Bożą istotno&
Choć wiedział, że ona jest tylko złudzeniem.
Bóg się uśmiechnął. Gał&
A szósty gniew swój na wstyd swój zamienił -
I Bóg anioła przez to by wciąż cenił;
Lecz ten w liściach zginął. Bóg nowego stworzy&